UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

Jncipit liber tertius a septuagesima vsq[ue] ad pascha dominice resurrectionis. De septuagesima. Capitulu[m]. i.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

Incipit liber tertius a ſeptuageſima vſq̄ ad paſcha dominice reſurrectionis.

¶ De ſeptuageſima. Capitulū.i.

Septuageſima ſignificat
tempus deuiationis: ⁊ inchoatur a domi
nica: in qua cantatur officium Circun-
dederunt me. et terminatur in ſabbato
poſt paſcha. eſt autem inſtituta propter
tres rationes: vt dicit Johannes beleth
in ſumma: videlicet ¶ Primo propter re
demptionē. Nam q: ſancti patres ſtatue
rant: vt propter venerationē dn̄ice aſcen
ſionis quinta feria ſicut ⁊ dies dominica ſolennis eſſet: ⁊ in ipſa
nullus penitus ieiunaret: ⁊ ſic de diebus quadrageſime ſeptem
dies diminuebātur. ſ. oēs quinte ferie. Ideo in redēptione illoꝝ
ſancti patres vnam ſeptimanā quadrageſime in ieiunio premiſe-
runt: quā ⁊ ſeptuageſimā vocauerunt. ¶ Secūdo propter ſignifi
cationē. Nam hoc tempus ſignificatur deuiatio exilij: ⁊ tribulatio
generis hūani ab Adā vſq̄ ad finē mūdi. Quod quidē exiliū ſub
reuolutione ſeptē dierū agit̄: ⁊ ſub ſeptē miliū annoꝝ tp̄e inclu-
ditur. Ab initio aūt mūdi vſq̄ ad aſcenſionem ſcd̄m quoſdaꝫ ſex mi
liū annoꝝ computat̄. Extunc v̄o quicq̄d tp̄is ſequit̄ ſub ſeptimo
millenario cōprehendit̄: cui⁹ terminū ſolus deus nouit. Nos igit̄
xp̄s in ſexta mūdi etate ab hoc exilio in ſpe eterne retributionis
innocentie ſtolla reddita: p baptiſmū eripuit: ſed cōſumato exilij
tp̄e nos vtraq̄ ſtola decorabit. Hinc eſt q̄ in hoc exilij tp̄e cātica
leticie deponim⁹. Sed in ſabbato paſche vnū all'a decātam⁹: tan
q̄ in ſpe patrie gratulātes ⁊ ſtolā innocentie ſexta etate per xp̄m
recuperātes. Cui etiā tractus ſubijcit̄: quo ſignatur labor: quē
adhuc in mandatoꝝ adimpletione retinem⁹. In ſabbato v̄o poſt
paſcha vbi ſeptuageſima terminat̄: duo all'a cātamus: q: cōpleto
exilij termino duplicē ſtolā glorie cōſequemur. Tertio ꝑpter re-
preſentationē: qm̄ hoc tp̄s. lxx. dierū repreſentat. lxx. annos qb⁹
filij iſrael ſub captiuitate babylonica ſeruierūt. Et deponim⁹ can
tica leticie quēadmodū ⁊ illi depoſuerūt dicētes. Quō cātabim⁹
canticū dn̄i in terra aliena. In ſabbato v̄o paſche all'a cantamus:
quia ⁊ illi anno ſexageſimo data ſibi redeundi licentia letari cepe
runt. Sed ſtatim tractū ſubiūgim⁹: q: ⁊ illi ab edificatione tēpli
vſq̄ ad annos. lxx. cōpletos ꝓhibiti fuerūt. Ideoq̄ ſabbato quo
ſeptuageſima terminat̄: duplex canim⁹ all'a: eoꝝ plenā leticiam
poſtq̄ venerūt in patriā figurātes. Hoc etiā tp̄s exilij ⁊ captiui-
tatis iudeoꝝ repreſentat tp̄s noſtre deuiationis in qua ſtetit hu

manū genus a primo parēte vſqȝ ad xpi aduen
tum per decurſuz quinqȝ etatū. ⁊ ſicut illi ſexa
geſimo anno ſunt liberati: ſic ⁊ nos in ſexta mū
di etate. ⁊ ſicut adhuc in colligendo ſarcinulas
laborauerūt: ſic ⁊ nos etiā liberati in mandato
rū adimpletione laboramus. Sed cū ad patriā
peruentū fuerit: oīs labor ceſſabit: ⁊ gloria per
fecta erit: ⁊ duplex allā cātabimꝰ: qꝛ aīa ⁊ cor-
pore duplici gloria veſtiemur. ¶ In hoc ergo
exiliȷ̄ tpe eccleſia multis tribulationibꝰ preſſa
⁊ fere in barathro deſperationis poſita ab alto
trahens ſuſpiria: clamat in officio. Circūdede
rūt me genitus mortis ⁊c. oſtēdens ſui tribula-
tionē: ⁊ pro miſeria contracta: ⁊ pro duplici pe
na inflicta: ⁊ pro culpa cōmiſſa. Cui tñ in epi-
ſtola ⁊ euāgelio ne deſperet proponiť triplex
remediū ⁊ triplex premium. Remedia ſunt: vt
in vinea aīe ſue laboret abſcindendo peccata.
In ſtadio vite currat per penitentie opera. Et
viriliter in agone pugnet contra diaboli tenta-
mina: qꝛ laborāti dabiť denarius: currēti bra-
uiū: ⁊ pugnāti corona. ¶ Et qꝛ tēpus iſtud de-
uiationē noſtrā ſignificat: que incipit a ꝓpla
ſto: merito hoc tpe liber geneſeos legiť: in quo
deuiatio priorū parentū facta per peccatū re-
coliť. Et qꝛ in hebdomada ſeptuageſime prie
etatis tēpora recoluntť: merito ſanctorꝝ patrū
prime etatis geſta immediate ſubȷ̄ciuntť: eo ꝙ
eorū obitus dies penitꝰ ſcripti nō reperiūtur.
Quāuis de primo hominū adā quidā codices
videanť exprimere: ꝙ eodē in anni circulo die:
quo ſecūdus adā fuit de femina virgine incar-
natꝰ: ⁊ primus adā fuerit de terra vͥgine forma
tus. ſ. viȷ̄. kalē. aprilis. Quo etiā die ſicut ⁊ ſe
cūdus adā: poſt. xxxiȷ̄. etatis ſue annos fuit in
carne paſſus: ſic ⁊ eodē die primus adam poſt
ccccccccccxxx. annos ſue creationis fuiſſet per
mortē corporaliter reſolutus. Quo etiā die vo-
lūt ad litterā: abel iuſtū a cayn fratre per inui-
diā interfectꝰ. Sed qꝛ hec ex autētico quoquā
volumine nullā obtinent auctoritatē. Merito
geſta patrū huiꝰ prime etatis eo tpe ponimus:
quo eorū vite decurſus ad litterā ⁊ acta cōme-
moramꝰ. ¶ Et notandū ꝙ licet non oēs ſancti
prime ⁊ ſecūde etatis in libro generis ſpecialr
nominati in ſctōrū patrū catalogo ex textu ſa-
cre pagine reperianť aſcripti: vtpote cū de pri-
ma etate ſolus abel in euāgelio: ⁊ de eadē ſolꝰ
enoch ⁊ de ſecūda ſolus noe in eccleſiaſtico no
mineť vt iuſti. Ceteris tñ in eiſdez etatis ſpe
cialiꝰ expreſſi: vt dicit ioſephus triplici ratione
in ſanctorꝝ numero ſunt contexti. ¶ Primo qꝛ
per eorꝝ generationē deueniť ad abrahā: qui ex
oībus gentibus ſolus electus intantū deo pla
cuit: ꝙ inter oēs hoīes ſignū circūciſionis acce
pit: vñ nec credēdū dicit: deū permiſiſſe tantū
patrē ex alicuiꝰ reprobati hoīs ſemine ꝓpaga-
ri. ¶ Secūdo qꝛ vſqȝ ad tertiā etatē: nulla pre-
ceſſerat idolatria propter quā patres illi a veri
dei cultu potuiſſent diuelli. Et ſi in aliȷ̄s aliquā
do vel leuiter deliquiſſent: eorū omiſſa facilius
per penitētiā laxabanť. Non eñ niſi ad ſoliꝰ na
turalis legis obſeruantiā erant obligati nulla
lege ſcripta adhuc homini impoſita. ¶ Tertio
qꝛ longiſſimas etates tranſigentes abnepotes
⁊ trinepotes etiā cum abauis ⁊ triauis in euo
cōcurrebāt: qđ qꝛ eorꝝ ꝓgenitores erāt ſctiſſi-
mi: horꝝ exēplis ⁊ doctria formabanť: vñ nec pu
tandū eſt illos a lege nature declinare: quā ata
uos: ⁊ deinceps oēs ſuccedentes ad vnguē cer
nebāt obſeruare. Hanc igiť opinionē aſſecutꝰ:
duarū primarū etatū patres in geneſi noīatos:
per quos ad abrahe progeniē deueniť ſanctorꝝ
catalogo inſerēdos nō immerito fore decreui.

¶ De ſctō Adā hūani generis patre. Cap. ii.

ADam totius huma
ni generis pater ſicut fuit pri-
mus hominum: ſic ⁊ primus cre
ditur eſſe ſanctorum. Nam licet
inobediētie peccato diuini mā-
dati tranſgreſſor grauiſſime de
liquerit: peccatū ſuū tamē deflens adeo ꝑ pe-
nitentiā deleuit: ꝙ veniā in xpi morte futura ⁊
predeſtinata a ſeculis meruit: ⁊ moriens nulla
purgationis pena dignus fuit. Nō eñ minus ⁊
petrus xpm negādo peccauit: qui tñ culpā ⁊ la
chrymis contriuit: ⁊ remiſſione conſecuta nec
ſanctitatē amiſit. Quod autē adā ſanctus fue-
rit ex eo maxime crediť: ꝙ in horto ſepulture
dñice tumulatus: cū xpo reſurrexiſſe perhibe-
tur: ⁊ vna cū ceteris ipius reſurrectionis teſti
bus: beata in eternis ſedibꝰ immortalitate ve-
ſtiri: vt dicit hieronymus. ¶ Adā ergo in prin-
cipio mūdi in cōſumatione omniū creaturarū
ab opifice ſummo de limo terre corporeis mē-
bris in agro damaſceno formatꝰ: ⁊ aīa rationali
ad dei imaginē ⁊ ſimilitudinē ꝓducta ſpiritua
liter inſpiratꝰ: oībus aīantibꝰ aeris aque ⁊ ter
re dñator prepoſitꝰ eſt. Quibꝰ etiā oībꝰ iubēte
deo noīa impoſuit: ⁊ ex illis nullū ſibi ſimile fo
re cognouit. Deinde trāſtulit eū deus in para-
diſum voluptatis quē plantauerat ab initio: vt
operareť ⁊ cuſtodiret illū. Et ne minor eſſet fe
licitas ne conſorte careret: qꝛ ſine ſocio nulla
eſt iocūda poſſeſſio: fecit dñs euā de coſta ade
dormiētis in paradiſo: vt eſſet homini in adiu-
toriū: nedū ad ſocietatis ſolatiū: ſed etiā ad ꝓ
pagande prolis obſequiū. Tūc Adam propheti
co ſpiritu ⁊ iura matrimoniȷ̄ ſtatuit: ⁊ multa de
chriſto ⁊ eccleſia cōiuge prophetauit. Quibus
deus legem impoſuit: ne comederent de ligno
ſciente boni et mali: qui tamē per diabolū fue-
runt in forma ſerpentis seducti comedentes
de pomo ligni prohibiti. Pro quo ſtatim ſe nu-
dos viderunt: et pro diſconuenientia nudita-
tis: ficus folia cōſuentes perizomata ſibi fece-
rūt. Prima ſiquidē die qua creati fuerāt: prece